

Levél a nagygyűlés előtt!

Cimzett: nem éppen ismeretlen.

Éljen-e vagy bukják a vakolókanál szelleme? — ez volt egy napra Páris problémája. De hamar eldőlt...

...417 szavazat a 104 ellenében!...

És a francia parlament szavazó úrnájára mutatta tártá ki fölényes gesztussal kezeit Jammy Schmidt a páholyvezér s leppezett fogcsikorgatás kíséretében a túloldali padosorok száznegyveinek tán megremegtetésére is vágta ki: „...A szabadkőművesség fittyet hány azokra a rendszabályokra, amelyet önök javasolnak...”

Akad-e vajjon valaki, akinek nem juttott volna eszébe e hangokra csonka földünk még csonkább ereje, mikor a fiatal esztendő első hírei között szembeökte az a két szám?!

Nálunk ugyan már tizenhat esztendeje szétrobbantották azokat, kiket úgy ismerünk mint, akik minden ellen háborút viseltek, amit egyház és szent-Istváni haza szentnek vallott s szükségesnek hirdetett, de visszavissza tér a farizeusi kezek és szájak emléke.

Közepes emlékezőtehetségek előtt homlokráncolás nélkül is fel tudnak vonulni azok az ádáz harcok, melyek válogatottan agyafurtan bár, de észszerű szemlélő előtt sohasem átlátszatlanul indultak és folytak minden ellen, amiben a kereszténység szellemének jele még ha halványan is, de dominált!

Az emlékezők remélhetőleg soká élnek még s ha az agyafurtan harcolók szelleme nem tudta, eddig elködösíteni világnézetük meglátóképességét, akkor mesélnek a múlt-ról, a ma használható nagy tanulságokról: célokról, harcmódról, eredményekről!

Harcot viselni agyafurtan — tanulni mehetnének ha keresztény gerincünket nem éreznők, de mást választottunk!

Gondolatok-e arra, hogy a mesehallgatók ma már nem régi magyarosan kandalló mellett keserű múlton bóbiskolók? A mesehallgatók ma már modern magyarok. Modern magyarnak pedig mentalitása megvalósítani a történelmi okulás cselekvő jelét, az észszerű keresztény magyarságot! Amelyiknek...

Amelyiknek visszatartóztathatatlanul „beérkező” generációja azért hű a kereszt jeléhez, mert tudja, hogy az utána jövőkbe a „miért harcolók” pozitív magyarságának szellemét sugározza! Azt, hogy miért, kikért dolgozom, harcolok minden gondolatommal, minden lépésemmel s minden — pengőmmel.

Akik keresztet akartak, azok — mindenki megérezte — felmondták a barátságot azokkal, akiknek életcélja a „mi ellen harcoljak”

örök negatívumán túl sohse tudott, akart emelkedni!

Mióta húzzák a keresztény magyarság feje felett a vészharangot, de a tömeg, veszályra ébredt részének majd minden mozgása csak észvesztett kapkodássá süllyed, mert vezetőinek mentalitása a „mi ellen hadakozzak” negatívumában merül ki!

Rezonáljatok a párisi mondatra! „... a szabadkőművesség fittyet hány azokra a rendszabályokra, amelyeket önök javasolnak...” és gondolatok arra, hogy szervezeteket el lehet söpörni, de a szellemnek — mely vámmmentesen sétál határokon át — paragrafussal meghalást diktálni bohó akarárs! Lehet mondani, hogy rémlátás nálunk vakoló kanalat rebesgetni, de nem láttatok-e azt metamorfizálódva ott ülni minden sarokban?!

Rezonáljatok a párisi mondatra és a rideg ész szűrőjén jött hang kacagni fog azokra, akik paragrafust vagy pláne álokoskodást töltenek azok ellen nagygyűjűkba, kik jobban látszanak ismerni, a társadalmak vitalitásának természeti törvényeit, mint ti! Mint ti, akik még csak e jelenséget ismertétek fel, de az orvosságot kevésbé! A kórt látjátok, azt a nap nap utáni injekciókat beszéden, sajtón „áratlanka” vicceken, beugrató példákön keresztül, mely hívatott rugékonyságot, acélosságot, ellenállást, világnézetet álomkórba folytani! Hól az ellenszer?

... Rezonáljatok a párisi hangra, mert az azokkal szolidárisok köztünk is szaladgálnak! És az a hang, mely az ép hogy csak ki nem mutatott ököl fenyegetésére crescendo kidübörög, a pozitív magyarságon keresztül gúnykacajjal vág országunk mame-lukjainak arcába, kik magyarságot csak szavalnak, mert kettős lelkiségre rendelkeztek be! Nem lehet már elhítenni, hogy valaki egyszerre jó keresztény és rossz keresztény is lehet s míg a legmesszebbmenő liberalizmusra rendezkedik be a morál, a becsület s a komoly életstílus tekintetében addíg ő sápiózik legjobban véreinek elnyomásán!

Igaz, sápiózni lehet. Igéretekkal kápráztatni szintén lehet, de viszont nem lehet már az emlékezni képes fejekből még szónoklattal sem kidemagogizálni azt az emléket, amit a csak beigért támogatás kérése után tanulságul magukkal vittek!

A „nem exponálhatom magam” szájhősöknek napja nyugszik!

A „kettős lelkiségre berendezkedettek” a modern keresztény életstílushoz vagy szok-

nak vagy szöknek a porondról!

Egyes titkolt és jellegzetes sóhajok dacára él, nő és virul az Első Szegedi Észszerű Tüntető megmozdulása s vasárnapjukon újabb gépezetet indítanak tömegükért s nektek szegény „kettős lelkűek” pozitív magyarságot üzennek! Rezonálunk!

Eredményes tüntetés

(Folytatás)

I. rész.

Az eredményes tüntetés jelszavát lapunk legutóbbi számában így fogalmaztuk meg:

Becsukni erszényünket valahányszor a zsidóság akarja azt megvámolni!

Lássuk most ennek a jelszónak gyakorlati alkalmazásait.

Keresztény diáktestvérem! **Ne adj pénzt a zsidó sajtótermékért és ne is olvasd!** De ez nem elég. Hass oda, hogy más se olvassa (rokon, barát, ismerős, stb.)

— De hát mi az a tiz filler, amit én egy ujságért adok? Attól nem gazdagszik meg a vállalt! — mondhatná valaki.

A dolog nem egészen úgy áll. Először nem vagy egyedül tiz filléreddel, hanem sokan vagyunk és sok kjsi sokra megy. Másodszor pedig van abban a tiz fillérben mélyebb jelentőség is. Mert ha valaki a destruktív sajtót támogatja, ezzel nemcsak anyagilag segíti, hanem mintegy hejeseli annak a lapnak hangját, világnézetét. Tehát végeredményben az illető olvasó önmagát cáfolja meg azzal az egyszerű cselekedettel, hogy pl. az Est-ért odaad annak az ujságárusnak tiz fillért.

Viszont mi lesz az eredménye annak, ha a körüti sajtókiadók észreveszik, hogy nini, Szegeden az utóbbi időben kétszázal kevesebb példány fogy el, mint a múlt hónapokban? Ez egyrészt érzékeny anyagi veszteséget jelent számukra, másrészt pedig azonnal kutatni kezdik, hogy mi az oka ennek a megcsappanásnak.

— Ugy látszik, a keresztényeknek nem tetszik a lapnak a hangja. Kezdenek öntudatra ébredni. No ez mindenestre kelemetlen, de majd segítünk a dolgon. Irhatunk mi egy kicsit keresztényebb szellemben is, ha éppen úgy kívánják, mindaddig, amíg újra el nem jön a „sajtószabadság” ideje, mint 1919-ben.

Testvérem, ne adj pénzt az ellenséges sajtótermékért!

*

De ne is olvasd!

Belépsz a borbélyüzletbe, vendéglőbe, cukrászdába, fogorvosi rendelőbe . . . Várakoznod kell. Mindenféle ujságot eléd tesznek; első helyen természetesen a destruktív irányú lapokat. Kezedbe akad a napilapok mellett a Színházi

élet, Délibáb. Csak keresztény ujsággal nem találkozol.

Mit tessel most?

Ha megalkuvó lélek vagy, ha elveiddel szemben következtelen vagy, ha felszólalni bártortalan vagy, akkor kezedbe veszed egyiket vagy másikat és olvasod nem nagy épülésére saját világfelfogásodnak és azoknak, akik a lapot a kezedben látják.

Ellenben ha következetes vagy elveidhez, akkor udvariassan megkérdezed:

— Kérem, nem kaphatnék én véletlenül Szegedi Uj Nemzedéket?

— Sajnos, azzal nem szolgálhatunk.

— Talán akkor a 4 filléres pesti Uj Nemzedéket?

Sajnos, az nincs. De tessék parancsolni, itt van pl. a Pesti Hirlap; az ember sok érdekes olvasni valót talál benne.

Te nem zavartatod magad, hanem tovább érdeklődsz.

— De bizonyára megtalálom itt a Nemzeti Ujságot, az Uj Lapot vagy a Képes Krónikát vagy az Életet? Avagy semmiféle keresztény lapot nem járhatnak ide?

— Kérem szépen, ezekkel nem szolgálhatunk. Tetszik tudni, a közönség jobban szereti ezeket az ujságokat.

— Ha az idejáró közönségnek nincs helyes izlése, arról én nem tehetek; de ebben az esetben én nem akarok ehhez a közönséghez tartozni. Ajánlom magamat!

Az illető üzlettulajdonos az első ilyen esetre nagyot néz. Ha másodszor hall ilyesmit, gondolkodóba esik, a harmadik eset megdöbbeneti, a negyedik eset után pedig hanyat-homlok rohan megrendelni a kívánt keresztény lapot.

Ez lesz az eredményes tüntetés egyik eszköze.

(Folytatjuk)

Nem szabad elfelejteni, hogy minden emericánás akció csak akkor lesz igazán gyümölcsöző, ha minél mélyebb hitéletre nevelünk. El kell vezetnünk tagjainkat az élő vizek forrásához, az örök élet kútjához, hogy szívben-lélekből megújulva, enkarisztikusán, manrézás lelkülettel tudják életüket élni és szent célokat szolgálni.

Dsida az A. C. orsz. társelnöke.

**Emericánás sapka 5-80 P.
jelvények, mellszalagok**

KRIERNÉL

Szeged, Klauzál-tér 5. szám.

Legszebb, legjobb, csemege- és fűszerárut

Rejtőnél vehet

Kárász-utca 13.